

РЕШЕНИЕ

№ 5503

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5169** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. С. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], вх. „Б“, ет. 1, чрез адв. К. Д., срещу Заповед № 374 / 20. 05. 2022 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като служителят не е уведомен за започване на производството и от същия не са изискани допълнителни документи за дигиталните му умения. Твърди, че не е налице обективна невъзможност за изпълнение на задълженията си, тъй като не са настъпили обективни обстоятелства, които не зависят от волята на страните. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие /ДФЗ/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 464 / 27. 04. 2015 г. на изп. директор на ДФЗ (стр. 30), А. К. е преназначен на длъжността директор на Дирекция „Финансова“.

С Решение № 6044 / 17. 10. 2019 г. по адм. д. № 7272 / 2019 г. по описа на АССГ, е отменен мълчалив отказ на изп. директор на ДФЗ А. К. да бъде възстановен на длъжността директор на Дирекция „Финансова“ в ДФЗ.

С Решение № 2815 / 21. 02. 2020 г. по адм. д. № 409 / 2020 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

Със Заповед № 75 / 13. 03. 2020 г. на изп. директор на ДФЗ, е прекратено служебното правоотношение на А. К. на длъжността директор на Дирекция „Финансова“.

С Решение № 3484 / 01. 07. 2020 г. по адм. д. № 3652 / 2020 г. по описа на АССГ, е отменена Заповед № 75 / 13. 03. 2020 г. на изп. директор на ДФЗ.

С Решение № 1275 / 01. 02. 2021 г. по адм. д. № 10337 / 2020 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

Със Заповед № 52 / 16. 02. 2021 г. на изп. директор на ДФЗ, е прекратено служебното правоотношение на А. К. на длъжността директор на Дирекция „Финансова“.

С Решение № 7098 / 29. 11. 2021 г. по адм. д. № 4259 / 2021 г. по описа на АССГ, е отменен горепосочената заповед на изп. директор на ДФЗ.

С Решение № 4158 / 03. 05. 2022 г. по адм. д. № 1124 / 2022 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

Със Заповед № 372 / 19. 05. 2022 г. на изп. директор на ДФЗ А. К. е възстановен на длъжността директор на Дирекция „Финансова“ в ДФЗ.

Със Заповед № 374 / 20. 05. 2022 г. на изп. директор на ДФЗ, е прекратено служебното правоотношение на А. К. на длъжността директор на Дирекция „Финансова“, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС. Заповедта е връчена на същата дата.

С жалба вх. № 02-6500/2387 от 02. 06. 2022 г., е оспорена заповедта по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но при наличие на нарушение на материалния закон.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

Разпоредбата, на която се позовава органът по назначаването, изисква промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност. В случая не може да се приеме, че промяната на изискването за заемане на длъжността, е обстоятелството извън волята на органа по назначаването. Новото изискване на заемане на длъжността е въведено с длъжностната характеристика, утвърдена от главния секретар на ДФЗ на 20. 02. 2020 г. Следователно промяната във фактическото положение не се дължи на обективна причина, а е изцяло в компетентността на органа по назначаването.

Изискването въведено в новата длъжностна характеристика от 20. 02. 2020 г. за притежаването на дигитална компетентност за длъжността директор на Дирекция

„Финансова“, не представляват обективна невъзможност за служителя да изпълнява задълженията си.

В чл. 8 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, е предвидено в кои случаи се налага изменение в длъжностните характеристики, като не се представиха доказателства, а всъщност въобще не се твърди, че е налице основание за такова изменение.

В случая дори няма доказателства за изменение в длъжностното разписание на дирекция „Финансова“ при ДФЗ и съответно не би следвало да се засягат задълженията или компетентностите на директора на тази дирекция. Ето защо измененията в длъжностната характеристика, не са свързани с обективен фактор, а са предприети по разпореждане на органа по назначаването, поради което не могат да обосноват обективна невъзможност за служителя да изпълнява задълженията си.

Фактът на въвеждането на нови изисквания за длъжността очевидно не стои извън волята на органа по назначаването, напротив - това е извършено по негово изрично волеизявление, материализирано в утвърдената длъжностната характеристика.

Видно от горепосочените съдебни решения, след връчването на тази длъжностна характеристика от 20. 02. 2020 г. е последвала Заповед № 75 / 13. 03. 2020 г. на изп. директор на ДФЗ, с която е прекратено служебното правоотношение на А. К. на длъжността директор на Дирекция „Финансова“, като основанието е същото – чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС.

Тази заповед обаче е отменена с Решение № 3484 / 01. 07. 2020 г. по адм. д. № 3652 / 2020 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 1275 / 01. 02. 2021 г. по адм. д. № 10337 / 2020 г. по описа на ВАС.

Видно от мотивите на съдебните решения, самото въвеждане на нови изисквания при условие, че не са променени по какъвто и да било начин неговите основни задължения за заеманата от него длъжност, не води по никакъв начин до невъзможност на държавния служител да изпълнява служебните си задължения.

Липсата на съответната квалификация не съставлява обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, нито пък обуславя такава.

От друга страна, с определението за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи доказателства, че служителят е уведомен за започване на производството и от същия са изискани допълнителни документи за дигиталните му умения, както и наличието на основания по чл. 8, ал. 1 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, за изменение на длъжностната характеристика, като такива доказателства не са представени.

Това представлява нарушение на изискванията на чл. 26 и чл. 34 от АПК, като не е предоставена възможност на служителя да се запознае с преписката и евентуално да представи доказателства.

Дадени са също така указания да представи заверено копие от последната длъжностна характеристика връчена на жалбоподателя при назначаването му за директор на Дирекция „Финансова“ със Заповед № 464 / 27. 04. 2015 г. на изп. директор на ДФЗ, наличните по досието на служителя сертификати за компютърна грамотност, но такива доказателства отново не са представени.

Видно от изявлението на процесуалния представител на ответника в проведеното съдебно заседание, същият не може да представи доказателствата, за които му е указано при насрочването на делото. В случая не може да се прецени, дали в предходните длъжностни характеристики на жалбоподателя, не фигурира изискването

за компютърна грамотност, което е еквивалент на новото изискване за дигитална компетентност и на което изискване служителят е отговарял. Предвид създаването на пречки при събирането на доказателства от страна на ответника и на основание чл. 161 от ГПК, съдът намира, че безспорно А. К. безспорно е отговарял на изискванията за заемане на длъжността директор на Дирекция „Финансова“, включително и по отношение на изискването за дигитална компетентност.

В тази връзка следва да се отбележи, че от страна на изпълнителния директор на ДФЗ е налице само формално изпълнение на влезли в сила съдебни решения, като веднага след възстановяването на държавния служител, следва нова заповед за прекратяване на служебното правоотношение, често на същото правно основание, което вече е прието за незаконосъобразно от съда. Това тенденциозно отношение, граничи с административен произвол, а неизпълнението на съдебните решения, нарушава принципите на правовата държава. Следва да се отбележи и вредите за бюджета на ведомството, тъй като след всяко признаване на уволнението за незаконно се дължи и обезщетение за оставянето на служителя без работа, каквото не би се дължало ако не беше издаден незаконосъобразен акт.

Следва да се отбележи и трайната съдебна практика, формирана основно по дела, касаещи прекратяване на служебното правоотношение на служители на ДФЗ, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ДФЗ и липсата на дигитална компетентност, където изрично се сочи, че това изискване следва да се преценява при оценяването на служителя и прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107, ал. 2 ЗДСл.

В този смисъл са Решение № 6299 от 27.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2445/2022 г. - V отд., Решение № 6541 от 1.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3444/2022 г. - V отд., Решение № 3975 от 26.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 687/2022 г. - V отд., Решение № 5143 от 31.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 2519/2022 г. - V отд. и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 700 лв., видно от представения (стр. 49) договор за правна защита и съдействие. В тази връзка съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като определеното минимално такова съобразно 8, ал. 3, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размера на адвокатските възнаграждения и ПМС № 37/24.03.2022 г. за определяне нови размери на минималната работна заплата за страната, е в размер на 710 лв. Заплатеното в конкретния случай възнаграждение от 700 лв., е дори по-ниско, като в случая следва да се отчетат важните обществени отношения, които са обект на защита и загубата на възнаграждение от страна на жалбоподателя, поради което заплатеното възнаграждение не следва да се намалява.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. К., ЕГН [ЕГН], Заповед № 374 / 20. 05. 2022 г. на

изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ – [населено място], [улица], да заплати на А. С. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Д“, ет. 2, ап. 4, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 700 (седемстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: